

Wõta ja loe!

№ 8. — 4. aastakäit.

Tragöödia.

E s i m e n e w a a t u s: Noormees jätab kodu. Wanemad ja õed nutawad. Wanker meereb just üle mäe. Rääsuudlus kojujääjatele.

E s i m e s e w a a t l u s e l ö p p. Eesrite langeb.

T e i n e w a a t u s: Laulatus altari ees. Palju walguft. Drelt mäng kajab mõimsalt. Walge siid kahiseb. Wiisakaisse õnnitlustise seguneb hääkatust: „Kui ilus ta on!“

T e i s e w a a t u s e l ö p p. Eesrite langeb.

K o l m a s w a a t u s: Resköö. Purustatud akende ees wanu eesritte kaltse. Naine — ootab, kas on kuulda komberdama mehe samme. Näol eneseärasalgamise ja paljude kannatuste märgid. Seesmised ahastused peegelduvad kogu olemuses inimesest, kelle osaks põlgus, kõwasüdamlikkus ja häbi.

K o l m a n d a w a a t u s e l ö p p. Eesrite langeb.

N e l j a s w a a t u s. Kolm hauda pimedas kõrwalises paigas. Üks neist peidab lapse, kes arstirohtude puudusel suri. Teises puhkab naine, kelle süda murdus. Kolmandas mees, kes suri alkoholi ja elumattimise tagajärjel. Palju umbrohtu, ei ühtegi lille.

N e l j a n d a w a a t u s e l ö p p. Eesrite langeb.

W i t e s w a a t u s: Sukkunud hinge igawik. Ei mingit walguft, mängu ega lootust. Lootusetus, sünge pimedus, ahastamaid hammastekiristust igawesti.

Eesrite langeb.

„Sotahuuto“.

Wõidujõud.

Kui Zinzendorf oma esimesed misjonärid wälja saatis Aafrika lääne rannikule, käisid wäljasaadetawad enne lahkumist külastamas oma mõningaid sõpru Põhja Saksas. Need olid väga lohtunud, kui kuulsid wendade ettewõtteid ja püüdsid igatepidi neid meelitada ning üle rääkida reifist loobuma. Nad hirmutasid pifa hädaohtliku merereisiga, rääkisid suurtest tormidest, mis neid mõiwad tabada; nad selgitasid hädoohтусid, mis ühenduses sealse kliimaga, metsloomadega ja metsikute pärismaalastega. Võputs palusid nad tungiwalt fiiski tagasi pöörata. Kuid truud Jeesuse tunnistajad jäid kindlaks, näitasid sõrmega ülesse ja ütlesid need ilusad sõnad:

„Tema on jeda kõite, kõite wäärt!“ Kristuse armastus, mis nende südametes elas, tegi neid tugewaks. Do, et seesamasugune armastus tänagi weel elaks Jeesanda omade südames!

Miljonäride linn.

Rühm Ameerika autowabrikante omandas suure maatuiki Miami rannal, Floriidas. Nad tahavad sellele maatuikile ehitama hakata rifaste inimeste linna. Minult need, kelle varandus ületab üle kümne miljoni dollari, võivad elama asuda sellesse linna, teised ei pääse sinna.

Siin maapeal walitseb raha ja sellega arvestatakse igal pool. Kuid tuleb aeg, kus raha võim on kadunud. Peale surma pole sellega enam midagi peale hakata.

Jumal on ta walmistanud ühe linna, uue Jeruusalemma, mille kaunidus on ettekujutamatu. Kes pääsewad sinna? Sinna ei saa osta sisepeäsu ja kohta miljonitega kullas. Miljonäridel pole seal mingit eesõigust rohkem kui teistel. Ja siiski, sinna võivad tulla kõik — ka wäesed, armetud, kõitidest põlatud. Selle linna kodanikuõigust saab osta ainult Jeesuse merega, mitte kulla ega hõbedaga! Beetr. 1:18—19. — Ja üks tee ja wäraw wõi üks on sinna linna, sellest ütleb Jeesus: „Mina olen tee, tõde ja elu; ükski ei saa Isa juure, muudu kui minu läbi.“ Joh. 14:6. „Mina olen üks; kui keegi minust sisse läheb, see peab õndsaks saama...“ Joh. 10:9.

Nii siis üks linn, kus pole leida ühtegi õiget ega ühtegi patust. Imelik. Kuid nii see on. Seal ei leia me ainustki, kes oma õigusega, oma pühaduse ja häädusega sinna oleks pääsenud. Ja ei ühtegi patust, kes oma pattudega sinna sisse saaks, waid seal leiame ainult armu saanud patuseid, kelle patud on Jeesuse weres ära pestud, kes on andeksandmist ja armu läbi elanud. Jeesust wastu wõttes usus oma südamesse said nad meelewalla Jumala lapsiks saada Joh. 1:12. Juba siin maa peal wõime selle linna kodaniku õiguse omanda ja siin peabki see sündima. On sul see? Oled kindel selles, et kui maine elu lõpeb, su maine teha su kodust wälja kantakse mulla alla, et hing eluaseme leiab Jumala juures? Tahad lugeda selle linna iludusest ja elust, wõid seda leida Joh. ilmutam. 21. ja 22 peatükkides. Do, et sa sealt ei puuduks!

Õgamiku lämel.

Umbes 24 tundi peale selle, kui aurik „Zentral-Amerika“ Hannoverist oli lahkunud tõusis wõimas torm. Kolm, neli lainet löid üle laewa ja rikkusid seda. Mastnad jäid seisma ja laew oli laenete wõimuses. Warsti oli selge, et laew wajumas on ja, et meeskond ning reisirjad 300—400 inimest peawad arwestama surmaga weewoogudes. Rõik päästepaadid lasti alla ja asetati neile naised meremeeste juhtimisel. Järelijäänud osa meeskonnast ja 200—300 reisijat läksid laewaga põhja.

Keegi ärapäasenu jutustab sellest järgmist: „Suur osa reisijatest olid kojusõitwad kullakaewajad. Üks neist tõstis oma kulla, mililine oli ta aastate töö ja waewa wili, kõrgele ja kisendas: „Siin, wõtku, kes tahab! Wõtku, kes tahab! Mulle pole sellest enam miskit

kasu, — laem läheb põhja!" Teised mõtsid kullatolmu ja miskafid seda kajutide põrandale latali, samuti kiskendades: "Mõtku, kes tahab! Meie jaoks pole mingit päästmist, me kõik hukkume."

Milline tunnistus maiste asjade väärtusetusest, kui inimene seisab igaviku rajal ja peab Jumala ette astuma. „Rikkus ei warja wiha päemal, kuid õigus päästab surmast.“

Weri on woolanud.

Kui aastate eest Belgias raudtee-tööliste streigi ajal werine kofku-põrge sündis politseiga awaldas tööliste juhatus mõtlema panema üleskutse, milles olutorra tõsidsust lühidate mõjurikaste sõnadega ilmutati. Ülesärritatud rahwamasšile awaldas see imelist mõju, nii et kogu loodi eeskujulik ford. Sõnad, mis üleskutsele andsid selle imelise mõju olid: „W e n n a d, w e r i o n w o o l a n u d.“ Need sõnad tegid ka kõige ägedamad taltsaks ja waitseks. Üks nüüdisaja kantslijutlustaja kajutas seda üleskutset oma jutluses järqmifelt: „W ennad, õed, weri on woolanud, Jeesuse püha ja ilmfüüta weri! Kas ei pea siin lõppema igafugune kergemeelsus ja patuarmastus?“

Jah, kas ei peaks lõppema, mõeldes sellele walatud werile, igafugused riid ja waen inimeste keskel? See püha were hääl kiskendab taewa poole. Wõime weel siis patu elus pidutseda ja tantsida sellel maa pinnal, mida ford niifutanud Jumala Boja weri ja ka paljude märtrite weri. Ei, see oleks kiskendam ülekohus ja pühaduse jalgade alla tallamine.

„Kui palju kurjema nuhtluse arvate teie selle väärt olevat, kes Jumala Boega jalgadega tallab ja seaduse werd roojaseks paneb, mis läbi tema on pühitsetud, ja kes armu Waimu teotab?! Hebr. 10 : 29.

Ei ole ruumi!

Kui Luteri tult kurt klusama ütles ta: „Mine, sinul ei ole ruumi minu südames, siin elab Jeesus Kristus!“

Kes elab meie südames? Kas Lunastaja Jeesus, wõi hingewaenlane ja patt? Korruga nad ei wõi ühes südames asuda. Tahame pattu armastada, siis peab Jeesus meie südamest lahkuma. Kui Juudase südamesse asus rahaahnuse patt, pidi Jumala armastus sealt lahkuma.

Wub Jeesus meie südames, siis teeb ta meie südame uueks, puhastab ja muudab ilufaks. Paremad, puhtamad igatfused elamad seal. Tuleb aga patt ja saab mõimuse, siis rüwetab ta südame ja rikub ära kogu meie elu. Do, et meie süda kuuluks jagamata Jsandale Jeesusele!

Oma õigus.

Üks sügavale langenud neiu wabandas oma pattu sellega, et ta teab teist, kes veel sügavamale langenud on kui tema. „Minul on ainult üks wallaslaps, sellel aga on neli wallaslast,“ seletas ta.

Mis ütleb Jumala sõna? „Kes ühes asjas on üle astunud, on kõigis süüaluseks saanud.“

Saulud.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Nõudke, nõudke wärisebed Taga oma õnnistust, Nõudke hool-
sast, nõudke kartes. Et ei sünni wiitwust. Urge mitte elage Selle
tühja ilmale, Waib siit maa pealt taewa nõudke, Sinna kõigest
wäest jõudke.

Õnnis see, kes usus wõitleb, Sõdimises kindlaks jääb Ja kes
patuhimu sõitleb, Rihlustist mööda läeb. Akst Jeesu rist all On
meil wari, kilp ja wall. Et saaks taewa õndsatega, Sure enne Kris-
tusjega.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Anna end Jeesusele Termelt ja täieste, Nii kui ta ennast sulle
Annud on esite; Anna end Jeesusele Jhu ja hingega, Omanda
enefese Rahu, mis lõpmata.

Anna end Jeesusele, Nõnda kui oled ja, Heida ta armu sulle
Kõige su koormaga; Anna end Jeesusele, Hinga ta rinna naal,
Waju ta armu fisje. Mattse ta armu feal!

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

On sul abimeheks Jeesus, Wõitbutäheks tema rist, Olgu ftis
ka sinu wõitlus, Kuida wõitles Jeesus Krist. Pane wastu werent,
Walwama jää wiimsent. Siis saad seisma elukroonil, Selle ees, kes
autroonil.

Wärisebed pöbran selja Patul', elan Jeesu ees. Tema kustu-
tab mu wõla, Utab seista armu sees. Aga kui ma komistan, Wõit-
lemises haamu saan, Jeesus, arst, ftis astu ette — Hinge annan sinu
kätte!

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sint. „Wõta ja loe“ hind 2 senti;
10 tilkki — 15 senti. Ilmub 1Xkuus. Makstab aastas 30 f., 1/2 a. 20 f., wälismaale
60 f. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktaatmisjoni heatz, tellimisi ja
taastõid saata toimetaja aadressil P. Sint. — Päitefe 5—7, Tallinn. Tel. 446—22.

Ilmub 10. mail 1935.

„Külwaja“ (om. R. Kaups) trükk, Keilas 1935.